

Po - že - hná - ní Bo - ží zdo - bí na - ši zem,
ú - ro - du nám dá - vá, ho - jnost li - dem všem.

2. Od Boha jsme vzali darů na tisíc, / z vděčnosti Mu nesme celé srdce vstříc.
3. Duše ke žni věčné chystejme už dnes, / aby jednou směly k Bohu do nebes.
4. Lidem k spáse žijme, práce zbývá dost, / sbírejme včas klasy zralé pro věčnost.

*Oči všech s nadějí vzhlížejí k tobě
a ty jim v pravý čas dáváš pokrm,
otvíráš svou ruku
a ve své přízni sytíš všechno, co žije.*

Ž 145, 15-16